

תפלה לשיר

מרים ילן-שטקלים

איני יודעת עוד כיצד שרים שירים,
 איני יודעת עוד היכן דרים החלומות,
 איני יודעת עוד איכה נראים
 שמים בהירים
 בלי דממות.

איני זוכרת עוד כיצד שרים שירים,
 איני זוכרת עוד היכן השביל אל לב קולות,
 איני זוכרת עוד איכה נראים
 שמים נספרים
 בליל כלולות.

ולא אדע, ולא אופר, ולא אבין —
 איך לא ראיתי זה האות
 אשר עיני ראו לאור צלול של קד הקבנות ?
 ולא אבין—איך הוא צנת, איך הוא גוע
 ולא אסתמי בו ?
 כי ראיתיו, כי ראיתיו אחוזי הלכה
 ולא אסתמי בו,
 וראיתיו פשנדם וכשקבה
 ולא אסתמי בו
 ולא קרצתי את לבי בצקרני האהבה
 ולא אסתמי בו
 ולא חממתי את לבו קדם נוהר מנהרות לבי
 ולא אסתמי בו ולא אסתמי בי — — —

אם אל אמה—אסוף אותי אל כף ידך,
 והסתירני, אב רחום, לעד בצל כנףך,
 ותן לנוח לי על משקבי,
 ולא יסער הסער בקרבי,
 ולא יקאב בי מקאובי.
 כי לא אדע, ולא אופר, ולא אבין
 עד יום הדין.